

ת"פ 45214/05/19 - מדינת ישראל נגד בראא גבר

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 45214-05-19 מדינת ישראל נ' ג'הג'אה (עצור/אסיר בפיקוח) ואח'

בפני
כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל
בעניין:

המאשימה

נגד

2.בראא גבר

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"דסיון שילה

ב"כ הנאשם: עו"ד אבנון

הנאשם בעצמו

גזר דין

הנאשם הודה והורשע בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירות של קשירת קשר לעשות פשע - לפי סעיף 499 (א)(1) לחוק העונשין, עבירה של גניבת רכב - לפי סעיף 413ב' לחוק העונשין וסעיף 29(א) לחוק העונשין, עבירה של נהיגה פוחזת של רכב - לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, בעבירה של החזקת כלי פריצה - לפי סעיף 413ז' לחוק העונשין, וכן בעבירה של הפרעת שוטר במילוי תפקידו - לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

רקע ועובדות

כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 06.05.19 רכב מסוג מאזדה (להלן: "רכב המאזדה") היה בבעלות אסף לוי מנתניה (להלן: "המתלונן").

בתאריך 06.05.19 רכב מסוג יונדאי (להלן: "רכב היונדאי") היה בבעלות ילנה סמנדווייב מנתניה (להלן: "המתלוננת").

זמן קצר עובר לתאריך 06.05.19 קשרו הנאשם (להלן גם: "הנאשם 2") ביחד עם באסל ג'הג'אה (להלן גם: "נאשם 1") ועם סמאח גאבר (להלן גם: "נאשם 3"), הנאשמים ביחד עם אדם נוסף בשם אמג'ד קלק קשר, שמטרתו גניבת כלי רכב מתחום מדינת ישראל והעברתם לשטחי הרשות הפלסטינאית וכל זאת בשיתוף פעולה בין נאשמים 1 ו-2 שהינם תושבי ישראל לבין נאשם 3 וקלק שהינם תושבי הרשות הפלסטינאית ואשר אינם מחזיקים בהיתר כניסה ו/או כניסה ו/או עבודה במדינת ישראל.

במסגרת הקשר ולשם קידומו, בתאריך 05.05.19, בסמוך לשעה 21:30 נכנס קלק לתוך ישראל ובסמוך לשעה 03:40 הגיע קלק לנתניה.

במסגרת הקשר ולשם קידומו בתאריך 05.05.19, בסמוך לשעה 21:00 יצא נאשם 3 מתחומי האזור אל תחומי מדינת ישראל ובסמוך לשעה 22:00 הגיע לנתניה.

במסגרת הקשר ולשם קידומו בתאריך 06.05.19, בסמוך לשעה 04:00 אסף נאשם 1 את נאשם 2, ברכב מסוג מיצובישי (להלן: "רכב המיצובישי") ושניהם נסעו לכיוון העיר נתניה.

בטווח השעות שבין 23:00 ועד ל-05:00 הגיעו הנאשמים בצוותא חדא לעיר נתניה ובהמשך פרצו נאשמים 1 ו-3 לרכב היונדאי על ידי החדרת חפץ חד בין שילדת הרכב למסגרת חלון דלת הנהג ולאחר מכן החליפו את מערכת ההתנעה לרבות מחשב ניהול מנוע ושבירת מתג ההתנעה, בנוסף פרצו הנאשמים 1, 2 ו-3 בצוותא חדא לרכב המאזדה תוך ניפוץ שמשות הרכב ולאחר מכן עקירת חובק ההגה והחלפת מערכת ההתנעה לרבות מחשב ניהול מנוע.

לאחר שהנאשמים הצליחו להתניע את כלי הרכב הגנובים, החלו בנסיעה אל מחוץ לעיר נתניה על ציר 57 כשרכב המיצובישי נהוג בידי נאשם 1 כשהוא ראשון בתנועה ומוביל את רכב היונדאי שנהוג בידי נאשם 2 ולאחר מכן את רכב המאזדה, שנהוג בידי קלק. באותה עת, ישב נאשם 3 במושב האחורי ברכב המיצובישי. שיירת כלי הרכב עברה בצומת בית ליד לכיוון מזרח.

בתגובה הציב כוח משטרה שכלל בלשי משטרה בנתיב נסיעתם של שיירת כלי הרכב, מחסום גלוי על ידי פליקרים משטריים מהבהבים, קונוסי חסימה וכן דוקרניים משטריים כל אלו על מנת לעצור את השיירה שהשתלבה בפקק שנוצר עקב החסימה.

כאשר הכוח המשטרה ניגש לשיירת כלי הרכב, לצורך ביצוע המעצר, הציבו השוטרים דוקרנים על גבי הכביש, ולאחר שנאשם 2 זיהה את הכוח המשטרה, סירב להוראות הכוח לעצור, החל בנסיעה מהירה עם רכב היונדאי תוך ביצוע תמרונים בין כלי הרכב שהיו במקום, תוך שהוא מתנגש בכלי רכב סמוכים, עד אשר החל בנסיעה מהירה שמסכנת את הכוח המשטרה בשוליים הימניים תוך שהוא עוקף כלי רכב בימין הדרך, עד שלבסוף נהג נאשם 2 את רכב היונדאי על גבי הדוקרנים.

כתוצאה מכך גלגלי הרכב נוקבו, נאשם 2 המשיך בנסיעתו. בהמשך יצא נאשם 2 מרכב היונדאי והחל בבריחה. כוח משטרה דלק אחר נאשם 2 עד מעצרו. בנוסף, נאשם 2 החזיק ברכב היונדאי כלי פריצה שכללו קטר, חלקי הנעה שבורים, מחשבי רכב, מפתח שוודי.

באותה העת החל קלק בנסיעה פראית ברכב המאזדה, תוך שהוא מנסה להימלט מהכוח המשטרה ובעושה כן ניסה קלק לדרוס את השוטרים שנכחו בזמן המעצר, בתגובה הכוח המשטרה החל בירי לעבר רכב המאזדה עד אשר קלק הפסיק נהיגתו, כתוצאה מן הירי נפצע קלק באופן אנוש ובהמשך נקבע מותו בבית החולים.

באותן הנסיבות, פרקו נאשם 3 ואדם נוסף שזהותו אינה ידועה למאשימה מרכב המיצובישי והחלו להימלט מזירת המחסום, נאשם 3 דילג מעל גדר ההפרדה וחצה את הכביש לכיוון השטח הסמוך, כוח משטרה דלק אחרי נאשם 3 ולאחר שרץ אחריו הצליח לעצור אותו.

מיד ולאחר מכן החל נאשם 1 בנסיעה פראית ברכב המיצובישי תוך ניגוח רכבים סמוכים וסיכון הכוח המשטרתי בחסימה והחל להימלט ממקום החסימה, בתגובה כוח משטרתי החל לדלוך אחר נאשם 1. הכוח המשטרתי שנהג בניידת מהבהבת עקף את נאשם 1 והורה לו על ידי כריזה לעצור בצד הדרך, נאשם 1 סירב להישמע להוראות השוטרים והחל בנסיעה מהירה של 170 קמ"ש על גבי כביש מספר 6. לאחר מכן הפנה נאשם 1 את רכב המיצובישי לכביש 65, תוך חציית הצומת באור אדום, בין שני כלי רכב ממתינים בצומת, דבר שהסב נזק לאותם רכבים. בהתקרבו לצומת האט הכוח המשטרתי את מהירות ובכך איבד את נאשם 1 שהמשיך בנסיעתו עד שהגיע לביתו בכפר קרע, כאשר בסמוך לשעה 06:00 נעצר משיב 1 בביתו.

במתואר, קשרו הנאשמים קשר ביחד עם קלק לבצע פשע וכן גנבו בצוותא חדא את שני כלי הרכב והחזיקו בצוותא כלי פריצה לרכב.

בנוסף נאשם 1 נהג ברכב המיצובישי תוך סיכון חיי אדם וגרם לנזק, הסיע את נאשם 3 שהינו שוהה בלתי חוקי, כמו כן נהג נאשם 1 נהיגה שיש בה לסכן חיי אדם וכן הפריע לשוטרים לבצע תפקידם כדין.

במתואר, נהג נאשם 2 ברכב היונדאי תוך סיכון חיי אדם, וכן הפריע לשוטרים לבצע תפקידם כדין.

במתואר, נאשם 3 נכנס לישראל שלא כחוק מבלי שקיבל היתר כניסה/ עבודה בישראל.

טיעוני המאשימה

הנאשם, יליד 1997, נעדר הרשעות קודמות, הודה והורשע במסגרת הסדר דיוני, בעובדות כתב אישום מתוקן.

באשר לנסיבות ביצוע העבירה, כמתואר בכתב האישום, הנאשם קשר קשר ביחד עם נאשמים 1 ו- 2, לגנוב כלי רכב משטחי ישראל ולהעבירם לשטחי האזור. עובדה שיש בה להעיד על חומרת מעשי הנאשם עת חבר לאחרים לצורך פעילותו העבריינית. משנה חומרה יש בכך, ששניים מהנאשמים הינם תושבי האזור.

ביום 5/5/19, הגיע הנאשם ביחד עם אחרים לנתניה ובאישון לילה, פרצו לשני כלי רכב, תוך שהם גורמים להם נזק, בהמשך החליפו את מערכת ההתנעה של כלי הרכב, לרבות מחשב המנוע. עובדה שיש בה להעיד על חומרה יתרה, לנוכח שיטתיות הפעולה של החבורה, התכנון שקדם לביצועה והתחכום בביצוע, עת הסתייעו במכשירים במטרה להקל על הביצוע. לכך יש להוסיף עובדה כי בהמשך לכך, נהג נאשם 2 באחד מכלי הרכב הגנובים, אחר הרכב המוביל. משנתקל במחסום, החל בנסיעה מהירה ופרועה על השול, פרץ מחסום דוקרנים וניקר את צמיגי הרכב עד שברח ממנו והחל במסע רגלי עד שנעצר.

באשר לערך חברתי המוגן, נקבע כי עבירות רכוש, בדגש על עבירות רכב, גורמות נזק עצום, עגמת נפש, בזבוז זמן, משאבים וכסף לציבור ולקורבנות העבירה, שנאלץ לממן פרמיות של חברות ביטוח, בגין עבירות אלו.

לאילו מתווסף ערך חברתי מוגן של בטחון ציבור משתמשי הדרך, אשר נפגעו מנהיגה פוחזת המסכנת חיי אדם והגנה על ריבונותה של מדינת ישראל, אשר נפגעה בשל העובדה שהנאשם חבר לאנשים כדי לבצע את המיוחס לו.

מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בהן הורשע הנאשם, מתחשבת בצורך במאבק בתופעות הרכוש הקשורות בכלי הרכב, ובצורך בהרתעה ממשית באמצעות השטת עונשים חמורים, בדמות מאסרים בפועל, נגד עבירות אלו, קל וחומר כשלעבירות מתווספות עבירות קשירות קשר והפרעה לשוטר.

המאשימה ציינה כי ביום 12/11/19, נגזר דינו של נאשם 3, בהתאם להסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים, הושתו עליו 16 חודשי מאסר בפועל, לצד הפעלה של 2 מאסרים מותנים בני 4 ו- 8 חודשים, כך שבפועל הוטלו על הנאשם 3, 24 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס בסך 2,500 ₪.

המאשימה סבורה כי בהינתן שהנאשם ביצע את המיוחס לו, בצוותא חדא עם אחרים, שניים מהם תושבי שטחים, תוך גרימת נזק לכלי הרכב, החלפת מערכת התנעה ומחשב הרכב, ואף הגדיל לעשות עת ניסה להימלט מאימת הדין בעודו נוהג ברכב הגנוב ותוך סיכון השוטרים ומשתמשי הדרך, מתחם העונש ההולם, נע בין 14 חודשי מאסר ועד ל- 30 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד ענישה נלווית.

אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, שירות המבחן ערך תסקיר בעניינו של הנאשם והתרשם כי הנאשם אינו בעל דפוסים עברייניים מושרשים וביצע את המיוחס לו תוך רצון לרווח כספי ותוך רצון לשייכות. שירות המבחן העריך סיכון נמוך להישנות עבירות והמליץ על דרך של ענישה במאסר שירוצה בעבודות שירות.

המאשימה מתנגדת להמלצה זו ולטעמה, המלצת שירות המבחן חורגת לקולא באופן משמעותי ממתחם העונש ההולם, מבלי שניתן להצביע על טעמים שמצדיקים סטייה מעין זו. הנאשם לא החל בהליך שיקומי ולפיכך אין מקום לחרוג לקולא בשל שיקולי שיקום.

המאשימה עותרת כי ייגזרו על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס, פסילה בפועל ופסילה על תנאי, וזאת, בהתחשב בגילו הצעיר של הנאשם, העובדה שזוהי לו הסתבכותו הראשונה עם החוק, עליה לקח אחריות בהזדמנות הראשונה והחיסכון בזמן שיפוטי יקר.

טיעוני הנאשם

הנאשם הינו צעיר, בחר להודות בבית המשפט, אף המדינה הסכימה להרשיעו בגין גניבת רכב אחת ולא בשני כלי הרכב שתוארו בכתב האישום. הנאשם היה במעצר מלא כחודשיים ימים, עד ששירות המבחן המליץ לשחררו למעצר באיזוק אלקטרוני, במסגרתו שהה ארבעה חודשים נוספים.

לטענת ב"כ הנאשם, לא ניתן להתעלם מההליך השיקומי של הנאשם, הוא השתתף בשיחות במסגרת השירות, גם לאחר שייגזר דינו הוא יהא תחת פיקוח שירות המבחן.

אכן הנאשם התדרדר וביצע את העבירה המיוחסת לו, אך מדובר בעבירה בודדת, אין לנאשם סממנים

עברייניים, צריך להושיט לו יד כדי שמצבו לא יתדרדר בשנית.

יש לקחת בחשבון כי אם תתקבל עתירת המאשימה, הרי סביר שעונשו של הנאשם יקוזז והמשמעות היא שהנאשם ירצה כ- 9 חודשי מאסר וניתן להמירם בעבודות שירות.

הנאשם הורחק מחברה שולית, הוא נמצא בפיקוח מלא של אביו ומבקש לשקם את חייו בצורה מהותית, ככל שבית המשפט יחליט להורות על פסילת רישיון הנהיגה, מבוקש כי זה יהא לתקופה קצרה. עוד עותר ב"כ הנאשם להתחשב בסכום הקנס, שכן משפחת הנאשם היא שתאלץ לשאת בו, וכעת לאור המצב במשק, בעקבות נגיף הקורונה המצב הכלכלי של המשפחה קשה.

דברו האחרון של הנאשם

בדברו האחרון של הנאשם הביע הנאשם חרטה על מעשיו, טען כי למד ממנה ומבקש לשקם את חייו ולעשות טוב.

תסקיר שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר שירות המבחן, ממנו עולה כי הנאשם, בן 23, בוגר 12 שנות לימוד עם תעודת מקצוע של טכנאי מחשבים, עוסק באיטום גגות. מאז מעצרו בתיק הנוכחי אינו עובד ומטפל באמו. הוא הדגיש בפני שירות המבחן כי מקיים קשרים חברתיים תקינים ומתרחק מבחינה שולית. נאשם 1, הינו בן דודו והוא לא היה מודע לקשיים או לבעיות עם החוק מצידו בעבר.

מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות, בתחילה הרחיק עצמו ממעורבות פעילה בעבירה הנוכחית והציג עצמו כקורבן, בהמשך, מסר כי על אף שפחד לבצע פשע, הסכים לכך, לצורך רווח כספי. הנאשם מסר כי בשל הבושה שהוא חש על התנהלותו הוא נמנע תחילה מלשתף את שירות המבחן במעשיו. עוד מסר כי רואה במעשיו התנהלות פסולה ומעוניין להשתלב בהליך טיפולי.

שירות המבחן לא מתרשם מדפוסים עברייניים מושרשים ונראה כי המעצר קטע תהליך ההידרדרות, כשחשיפת הבעייתיות בפני בני המשפחה מהווה גורם מציב גבולות עבורו. הנאשם שיתף פעולה עם ההליך הטיפולי, ומודע יותר להשלכות מעשיו על הסביבה הרחבה.

שירות המבחן התרשם כי הרקע למעשים הינו צורך כלכלי וגם מסגרת שייכות.

ההליך המשפטי, חשיפת הבעייתיות בפני המשפחה הקרובה והבושה שחש על התנהלותו מהווים מאפייני סיכוי במצבו. שירות המבחן מעריך סיכון נמוך לביצוע עבירות אלימות בעתיד.

לסיכומו של תסקיר, ממליץ שירות המבחן על עונש מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות וצו מבחן למשך שנה

וחצי.

דין והכרעה

תיקון מס' 113 לחוק העונשין מתווה הדרך בה על בית המשפט לפסוע בבואו לגזור את דינו של נאשם אשר הורשע בדין.

בשלב הראשון, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה. לאחר מכן, יגזור בית המשפט את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם שנקבע על ידו, תוך התחשבות גם בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, בהתאם לסעיף 40יא לחוק.

הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע עבירות בקשר לרכב הם שמירה על קניינו של אדם כמו גם הגנה על פרטיותו ותחושות בטחונו של הפרט. מעבר לפגיעה בפרט שרכושו נגזל או ניזוק, במעשי הנאשם יש פגיעה בכלכלת המדינה והציבור כולו - פוליסות הביטוח של המכוניות מתייקרות, עקב ריבוי תביעות (רע"פ 7890/10 לאיק מליטאת נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 01.11.10)).

בתי המשפט חזרו וציינו כי גניבת כלי רכב מהווה "מכת מדינה", המצריכה נקיטת יד קשה לשם הרתעת הרבים מביצוע מעשים דומים תוך השתת עונשי מאסר משמעותיים, כדברי בית המשפט העליון בעניין מליטאת שהובא לעיל:

"[...] אין צורך להכביר מלים על מפח הנפש של אדם היוצא מביתו ומגלה כי רכבו, רכוש יקר ובעל חשיבות רבה מכל בחינה, אינו עוד. לכך מצטרף הנזק הכלכלי במעגל רחב יותר, במונחי המשק. הרוצה ליהנות בזדון מעמל הזולת ולשלוח יד ברכוש שלא הוא צבר, ראוי לענישה מחמירה, לא כל שכן מי שקופת שרצים גדולה מאחוריה, לרבות בתחום זה עצמו".

עוד פגע הנאשם בערכים מוגנים של בטחון הציבור, שכן בנהיגתו הפוחזת, סיכן את ציבור משתמשי דרך, וכן היווה סיכון ממשי לשוטרים ופוטנציאל נזק גבוה כתוצאה מנהיגתו הפרועה של הנאשם.

בתי המשפט מצווים להילחם מלחמת חורמה בתופעת גניבת כלי רכב שהוכרה כמכת מדינה המסבה נזק של ממש לפרט ולחברה. ראו ע"פ 11194/05 עטיה אבו סבית נ' מדינת ישראל (15.5.06):

"[...] למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר

מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך".

בשים לב לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, סבורתני כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים מצויה ברף שאיננו נמוך כלל ועיקר.

במסגרת בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, נתתי דעתי לכך שלמעשיו של הנאשם קדם תכנון מוקדם.

עוד הורשע הנאשם בעבירה של קשירת קשר, את זאת יש לשקול לחומרה, בהשוואה לעבירות המבוצעות על ידי עבריין בודד, עובדות כתב האישום מלמדות כי הנאשם קשר קשר לביצוע העבירה ביחד עם הנאשמים 1 ו-3, והיה חלק מחבורה עבריינית ששמה לה למטרה לבצע עבירות בקשר לכלי רכב.

אשר למדיניות הענישה הנוהגת, ייאמר כי הנאשם הורשע בעבירה של גניבת רכב אחת, עבירה של קשירת קשר לפשע, נהיגה פוחזת של רכב, החזקת כלי פריצה וכן הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. אופי העבירות הייחודי, הקשה על איתור פסיקה בה נדונו מקרים דומים בשילוב העבירות המיוחסות לנאשם שלפניי, כמותן והצטברותן.

ואולם, עיון בפסיקה השונה מלמד על מדיניות הענישה הנוהגת ולו על דרך ההיקש, כן נתתי דעתי לגזר דינו בעניינו של נאשם 1, באסל בן נהיל ג'הגאה אשר נדון ל-16 חודשי מאסר לריצוי בפועל (לא כולל המאסרים המותנים שהושתו עליו) בגין כתב אישום זה.

סקירת הפסיקה מלמדת כי במקרים שבהם הורשעו הנאשמים בעבירה של גניבת רכב, בדרך כלל הושתו עליהם עונשי מאסר לתקופות לא מבוטלות, הנעות בין 8 ל-18 חודשים (רע"פ 1108/15 מחמוד שעאבנה נ' מדינת ישראל, (24.02.2015), רע"פ 2653/15 אברהם נ' מדינת ישראל (12.8.15); עפ"ג (מחוזי ירושלים) 57089-03-14 מחפוז נ' מדינת ישראל, (02.07.2014); ת.פ. (ירושלים) 11874-09-13 מדינת ישראל נ ג דאת, (31.12.2013); ת.פ. (רמלה) 24088-12-13 מדינת ישראל נ' היתם רג'אבי, (23.02.2016); ת.פ. (ת"א) 46381-10-13 מדינת ישראל נ' סטניסלב קריפל, (20.10.2015).

עוד מצאתי להפנות לפסקי הדין הבאים:

א. רע"פ 1108/15 מחמוד שעאבנה נ' מדינת ישראל (24.2.15): נדחתה בקשת רשות ערעור על עונש של 14 חודשי מאסר שנגזר על המבקש בגין גניבת רכב באישום אחד והחזקת כלי פריצה באישום שני, זאת תוך שנלקח בחשבון חלקו הנמוך יחסית של המבקש באירוע הגניבה.

ב. ע"פ 7163/13 אחמד כסוואני נ' מדינת ישראל (3.8.14) בצוותא עם ע"פ 2333/13 באסל סאלם נ' מדינת ישראל (3.8.14): כסוואני הורשע כמבצע בכיר בעבירות גניבת רכב בצוותא (2 אירועים) וסיוע לגניבת רכב (3 אירועים) ונדון ל-4 שנות מאסר לאחר שבית המשפט קבע בעניינו מתחם ענישה בין 12 חודשי מאסר לבין 30 חודשי מאסר בגין כל אחד מהאירועים. סאלם הורשע בגניבת רכב (2 אירועים) וסיוע לגניבת רכב (2 אירועים) ונדון אף הוא ל-4

שנות מאסר, לאחר שבית המשפט קבע בעניינו מתחם ענישה בין 8 חודשי מאסר לבין 24 חודשי מאסר, מאחר שחלקו פחות מזה של כסוואני. בית המשפט העליון אימץ את המתחמים שנקבעו.

ג. רע"פ 1345/14 עמאד אבו הדוואן נ' מדינת ישראל (23.2.14): נדחתה בקשת רשות ערעור על עונש של 9 חודשי מאסר שנגזר על המבקש בגין גניבת רכב בצוותא עם אחר והחזקת מכשירי פריצה. בית המשפט העליון קבע כי מדובר בענישה מקלה, וכי גניבת רכב מתוחכמת מסוג זה, שבוצעה בצוותא לאחר תכנון מוקדם והצטיידות בכלים, מצדיקה עונש כבד יותר.

ד. רע"פ 3776/13 טקאטקה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (27.5.13). במקרה זה המבקש הורשע בבימ"ש השלום בראשון לציון בגין ביצוע עבירות של סיוע לגניבת רכב, קשירת קשר לביצוע פשע והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם לעבירות שבוצעו ובנסיבות ביצוען נע בין שמונה ל-14 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, פסילת רישיון נהיגה, פיצוי וקנס. על המבקש הוטלו שבעה חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, פסילת רישיון וקנס בסך 2500 ₪. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי במחוז מרכז וערעורו נדחה וכך גם נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ה. רע"פ 4789/13 מיכאלי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 27.8.13): המבקש הורשע בביצוע של העבירות הבאות: גניבת רכב, נהיגה בזמן פסילה והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. המבקש נגב אופנוע אשר חנה בחולון בכך שהניע את האופנוע באמצעות מפתחות ואמים ובעת שהיה פסול מלהחזיק רישיון וללא הסכמת בעל הרכב. משהבחין המבקש בשוטר מתקרב לעברו, פתח במנוסה ולבסוף נעצר מאחורי בניין. הנאשם צירף תיק נוסף שעניינו עבירה של הפרת הוראה חוקית. בית משפט השלום בתל אביב הטיל עליו 10 חודשי מאסר בפועל, הפעיל מאסר מותנה של שישה חודשים מחציתו בחופף, מחציתו במצטבר, כך שסה"כ הוטלו 13 חודשי מאסר בפועל וכן מאסר מותנה, התחייבות עצמית בסך 2,500 ₪. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכך כך בקשת רשות ערעור פלילי שהוגשה לבית המשפט העליון.

ו. עפ"ג (מחוזי מרכז) 28331-12-12 מוגרבי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 7.7.13). במקרה זה היה מדובר בשני מערערים שנדונו על ידי בית משפט השלום בראשון לציון לשנת מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופסילה מלהחזיק רישיון נהיגה, הראשון לשנה והשני לשנתיים. שני המערערים הורשעו בביצוע של העבירות של גניבת רכב ואחד מהם גם בנהיגה בזמן פסילה. בית משפט המחוזי דחה את הערעור של אחד מהם לגבי אורך תקופת המאסר כך שהעונש נותר שנת מאסר בפועל, והקל בעונשו של המערער הנוסף בכך שנגזרו עליו 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

ז. ע"פ (מחוזי מרכז) 11346-03-13 נזאל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 19.8.13). המערער הורשע על ידי בימ"ש השלום בראשון לציון בעבירות של גניבת רכב, נהיגה פזיזה ורשלנית ברכב כאשר נמלט ממחסום משטרה, ובנהיגה ברכב ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח. המערער נדון לתשעה חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ונפסל מלנהוג למשך שנה ונקנס בסכום של 1500 ₪. בית המשפט נתן משקל לעובדה שהנאשם היה ללא עבר פלילי קודם ושירות המבחן התרשם שאינו בכל קווי אישיות עברייניים מגובשים וראה את האירוע נשוא כתב האישום כאירוע חריג שלא מאפיין את אורח חייו. על כן, בית משפט המחוזי

קיבל את הערעור וקבע כי במקום 9 חודשי מאסר לריצוי בפועל, ירצה המערער 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

ח. ת"פ (מחוזי ב"ש) מדינת ישראל נ' עאבדה [פורסם בנבו] (ניתן ביום 30.6.13). הנאשם הורשע בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, מעשה פזיזות ורשלנות בנהיגה, פריצה רכב, ניסיון גניבת רכב והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. הנאשם היה רווק בן 21 שנים ונדון ל-15 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס בסך של ₪ 6,000 וכן פסילת רישיון למשך 3 שנים.

בבואו לגזור את הדין, שומה על בית המשפט לבחון את הדברים לגופן של העבירות, הנסיבות לביצוע העבירה, מאפייניו האישיותיים של הנאשם ונסיבותיו הייחודיות (רע"פ 3173/09 פראגין נ' מדינת ישראל (5.5.09), עוד יש לתת את הדעת לגילו של הנאשם, לעובדה שזוהי לו הסתבכותו הראשונה עם החוק, ההליך השיקומי אותו החל, בנסיבות אלה לא יהא עונשו של הנאשם כעונשו של נאשם בעל עבר פלילי מכביד ונעדר אופק שיקומי.

משנתתי דעתי למכלול השיקולים הרלוונטיים, ובייחוד לנוכח שילובן והצטברותן של העבירות והנסיבות שנלוו אליהן, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בענייננו נע בין 12 חודשי מאסר ועד ל- 24 חודשי מאסר בפועל.

אשר לגזירת עונשו של הנאשם בגדרי מתחם העונש ההולם, על בית המשפט לשקול את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא) לחוק העונשין, בעניין זה שקלתי לקולא את עברו הפלילי הנקי של הנאשם, העובדה כי זוהי הסתבכותו הראשונה עם החוק וכי מאז ביצוע העבירות לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים, את גילו הצעיר של הנאשם, ההליך הטיפולי אותו החל, החרטה שהביע הנאשם והעובדה כי נראה כי ההליך המשפטי והמעצר מהווים גורם מרתיע.

עוד שקלתי את עמדת שירות המבחן, שלפיה נראה כי לנאשם אין סממנים עברייניים.

עוד יש לקחת בחשבון את הודאת הנאשם והחיסכון בזמן שיפוטי יקר.

נתתי דעתי לעונש שהוטל על נאשם 1, כפי שתואר לעיל.

לא נעלמה מעיניי המלצת שירות המבחן, להשית על הנאשם עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד עונשים נלווים. יחד עם זאת, המלצת שירות המבחן הינה בגדר המלצה בלבד ובפני בית המשפט, לצד עמדת שירות המבחן שלפניהם האינטרס האישי של הנאשם, שוקל אינטרסים שונים ורחבים, בהם האינטרס הציבורי בכללותו (ע"פ 344/81 מדינת ישראל נ' שחר סגל, פ"ד לה (4) 313, 318 (1981)).

עקרון השיקום על אף חשיבותו, אינו בא להחליף עקרונות ענישה אחרים והוא אינו עומד לבדו. בענייננו לא מצאתי כי בהליך השיקום בו החל הנאשם יש מקום כדי לסטות בצורה כה משמעותית ממתחם הענישה.

סוף דבר

לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 13 חודשים מאחורי סורג ובריח, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם בין הימים 6.5.19-8.7.19.

ב. מאסר מותנה למשך 8 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר יעבור עבירת רכוש מסוג פשע, ובכלל זה עבירה בניגוד לפרק י"א, סימן ה' 1 לחוק העונשין.

ג. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם מהמאסר יעבור עבירת רכוש מסוג עוון.

ד. קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בפריסה ל - 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, כשהראשון בהם ליום 1/9/20. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד מלוא הסכום לפירעון מיידי.

ה. אני פוסלת את הנאשם מלהחזיק ומלקבל רישיון נהיגה לתקופה בת 6 חודשים, אשר יימנו לאחר שחרורו ממעצר ולאחר שיפקיד את רישיון הנהיגה.

ו. הנאשם יפסל מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים, ואולם הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים ממועד שחרורו ממאסר עבירה בה הורשע.

במוצגים שנתפסו במהלך החקירה - ייעשה על פי שיקול דעתו של קצין משטרה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ג תמוז תש"פ, 15 יולי 2020, במעמד הצדדים.